

KỊCH BẢN TIỂU PHẨM: “CÔ BÉ BÁN DIÊM”

Em bé ngồi làm việc nhà, vừa làm vừa hát nhép!

Tiếng gió rít ngoài trời, người cha đi uống rượu về đập cửa, gọi to con gái ra mở cửa:

Bố: Con gái đâu, con gái đâu rồi, ra mở cửa!

Bố: Con gái đâu, ra mở cửa nhanh lên! Nhanh không tao đập chết mẹ mày bây giờ!

Con gái hốt hải chạy ra:

Con gái: Dạ con đây con ra liền đây ạ! Bố mới về ạ!

Ông bố mặt giận dữ quát lớn!

Bố: Mày định để tao chết cồng ngoài hiên à đâu mà lâu thế! Cút vào trong nhà kiểm món gì ra đây cho tao, nhanh lên!

Con gái: Dạ dạ, à mà bố ơi, nhà mình hết đồ ăn rồi ạ!

Ông bố lại quát to:

Bố: Mày mày mày mày mày, mày cãi à, bố mày lại cho mày nguyên cái can vào đầu bây giờ! Cút vào trong nhà ngay.

Bố: Hết đồ ăn à, éo mẹ lại nhậu chay vậy!

Nhân vật người cha tay cầm can rượu, chân bước lảo đảo vừa đi từ sân khấu ra vừa lảm nhảm:

Bố: “Úi giờ say quá! Trăm năm đường vẫn là đường, uống rượu say gục là điều tất nhiên! Say rồi cũng giống thằng điên, thế nhưng mà ối kẻ muốn điên như mình còn không được đấy”.

Lảo đảo đi một vòng sân khấu, diễn cảnh say rượu, ghi âm giọng lè nhè”

Bố: “Đường vào tim em ôi băng giá! Giá đâu mà giá, băng đâu mà băng, chỉ thấy lòng lạnh giá khi vợ đã khuất rồi! Nhậu đề! Nhậu! Đời buồn quá! Uống rượu giải sầu!”

Bố: “Đúng rồi, chỉ có rượu, rượu mới làm ta quên được tất cả! Rượu là bạn thân của ta, ta sẽ không bỏ rượu như người đời bỏ ta đâu! (ngã xuống đất) Ôi mệt quá!

Bố: “Con gái đâu, gái đâu rồi!”

Con gái: Dạ dạ dạ, con đây ạ!

Bố: Mày mang cái dạ ra đây, mày đâu rồi mà mà lâu thế hả?

Con gái hốt hải chạy từ trong ra, trên tay cầm phích nước! Vừa chạy vừa thưa:

Con gái: Dạ dạ dạ, con ra liền!

Vì chạy nhanh quá nên gần đến chỗ ông bố thì bị trượt ngã, làm rơi vỡ phích nước!

Bố: Trời ơi! có mỗi phích nước mà cầm cũng không nên hôn!

Con gái: Con xin lỗi, con xin lỗi bố ạ!

Ông bố cúi kính đi tới ôm cổ cô bé dậy, vừa đánh vừa chửi và dùng chân đạp vào cô bé!

Bố: Ăn hại, cái loại ăn hại, nuôi mày chỉ tốn cơm! Mày đi chết đi, chết đi cho khuất mắt tao, đồ ăn hại.

Trong lúc bị bố đánh chửi, cô bé dùng tay che đầu và gào to van xin:

Con gái: Bố tha cho con, bố tha cho con, con xin lỗi bố ạ!

Bố vẫn không tha, vừa đánh vừa chửi:

Bố: Tha lỗi này! Tha lỗi này! Sao mày làm vỡ phích nước của tao hả. Mày cút đi ngay, cút đi bán diêm ngay, đi bán diêm mang tiền về đây cho tao. Mang tiền về đây cho tao uống rượu.

Con gái: Vâng, hu hu, con đi ngay ạ

Bố: Đi ngay cho tao, hôm nay mà mày không bán hết diêm, thì đừng vác mặt về đây nghe chưa!

Nhạc buồn, em bé chân lảo đảo, tay xách một chiếc giỏ đựng diêm đi co ro giữa trời đông lạnh buốt, nhìn dòng người đi qua chuẩn bị đón Giáng Sinh.

Lời dẫn: Đã lâu lắm rồi không có bàn tay chăm sóc của mẹ, em dường như mất đi tuổi thơ của mình. Đã lâu lắm rồi em không được đi học, được vui chơi như những đứa trẻ khác trong xóm. Em nhớ mẹ nhiều lắm, từ ngày mẹ mất cũng là lúc em biết buồn, biết tổn thương và đau khổ.

Đêm giáng sinh năm ấy trời thật lạnh, đã mấy ngày liên tuyết rơi liên miên như hơi hắt điểm trang cho thành phố về thánh khiết để đón mừng ngày Chúa cứu thế ra đời.

Em bé chạy đến một cặp đôi để rao bán diêm.

Em bé: Cô ơi cô! Cô mua giùm con bao diêm đi cô!

Lại chạy sang một người khác bên góc sân khấu!

Em bé: Chú ơi, chú mua giùm con que diêm đi ạ!

Lại chạy đến một người khác đang đi trên sân khấu!

Em bé: Anh ơi anh, anh mua giùm con que diêm đi ạ!

Người thanh niên hất tay và chối.

Nhân vật thanh niên: Không mua đâu em, giờ này ai còn mua diêm, người ta dùng bật lửa hết rồi!

Em bé vẫn ngơ ngác tìm người mua que diêm, trong lúc đó, một nhân vật bán bong bóng đi từ cánh gà đi ra vừa chạy tung tăng vừa rao bán.

Nhân vật bán bong bóng: Ai bong bóng đây, ai bong bóng đây! Cô ơi, mua bong bóng cho con đi cô oiiii!

Một người ở bên hông sân khấu mua bong bóng, bên kia sân khấu một người khác vẫy lại!

Nhân vật bán bong bóng: Bong bóng đây, bong bóng vừa to vừa tròn đây cô ơi!

Người bán bong bóng đi vào thì người bán vé số đi ra, chân thọt chân què, vừa đi vừa rao:

Nhân vật bán vé số: Ai vé số đi, vé số vé số vé số đi, ai vé số đi nào!!!

Tiến đến một người trên sân khấu.

Nhân vật bán vé số: Anh anh anh, anh mua vé số cho em đi nào anh ơi, mai vé về số trúng 3 tỷ bạc anh ơi! Vé số nào, chị ơi chị mua giúp em tờ vé số nha chị ơi! Mua số cho em đi, ôi giờ chúc chị trúng số độc đắc nhé!

Em bé bán diêm cúi nhìn quanh sân khấu mà không ai mua diêm.

Lời dẫn: Em mời những người qua đường mua diêm, nhưng không ai thèm đoái hoài đến em, vì em xấu quá, nên ai cũng xua đuổi và xa lánh.

Trời lạnh là thế, mà em phải lê đôi chân trần trên hè phố. Đôi dép tổ ong huyền thoại rách nát của em đã bị mất bà ve chai lấy mất rồi.

Em bé vừa đi vừa ro ro xoa tay xoa chân, đi lảo đảo như muốn ngã xuống đất.

Lời dẫn: Trời lạnh như cắt, nhưng cái lạnh trong lòng em còn lớn hơn cái lạnh của thời tiết, bởi em không có một chút hơi ấm của tình người, của cảm thông và chia sẻ. Thời buổi này, người ta toàn dùng bật lửa, chứ chẳng ai thèm mua diêm của mình cả.

Lời dẫn: Em thấy người mệt mỏi, đôi chân trần tê cứng không còn cảm giác, em buồn lắm, em muốn về nhà nằm cuộn tròn trong góc giường mục nát để quên đi cơn đói và cái giá rét lạnh buốt, nhưng nhớ lại những lời hăm dọa của bố.

Dẫn lời ông bố: **“Mày mà không bán hết diêm á, thì đừng có vác mặt về đây nhá nghe chưa, đồ ăn hại”.**

Lời dẫn: Nhớ lại những lời đó mà em nổi hết cả da gà, em liền núp người vào một góc tường, em nhìn đường xá mơ màng.

Lời dẫn: Được một lát, em bắt đầu dán mắt vào những ngôi nhà hai bên đường, nhà nào cũng vui vẻ ấm cúng, trang hoàng rực rỡ. Chỗ thì trang trí đèn màu rực rỡ, chỗ có cây giáng sinh trang trí nhiều hộp quà thật đẹp, có nhà thì bày biện món ăn trông thật ngon lành, em nhìn chỉ biết nuốt nước miếng vào trong, mắt hoa lên, tay chân run bần bật, em thấy mình lạnh và đói hơn bao giờ hết. Đưa tay lên ôm mặt, em thất thểu bước đi trong tiếng nhạc Giáng Sinh vang vọng khắp nơi và mọi người thân nhiên vui vẻ sung sướng mừng Chúa ra đời.

Lời dẫn: Trời về nửa đêm, trời càng lạnh, tuyết cứ rơi đều trên hè phố, người qua người lại thừa dằn, nhường lại cho bầu trời đêm cái giá băng, cô đơn và lạnh lẽo. Bóng tối, gió lạnh và cơn đói như cuốn vào hình hài nhỏ bé ốm yếu của em.

Em nhìn vào trong chiếc túi đầy diêm mà lòng buồn bã, em phát hiện có 3 que diêm lẻ rơi ra từ hộp nào không hay, em từ từ lấy 3 que diêm và muốn đốt lên để sưởi ấm.

Em bé cầm que diêm đầu tiên đi ra chính giữa sân khấu.

Lời dẫn: Em liền quỳ gối cầu xin Chúa cho mỗi que diêm em đốt là một điều ước.

Em đốt que diêm thứ nhất! *(quẹt que diêm vào bàn chân)*

Khi que diêm thứ nhất bùng sáng, em ước mình có thật nhiều tiền, mà phải là tiền Euro cơ, vì em nghe nói tiền Euro giá cao hơn tiền Đô.

Khi dứt lời, nhạc sàn sôi động nổi lên. Những người xung quanh ở trên sân khấu đem tiền đến vung vãi và ném khắp người em.

Lời dẫn: Và rồi kìa, biết bao người xa lạ đem đến cho em bao nhiêu là tiền, em sung sướng vô cùng. Tuyệt vời, Oh yeah.

Em bé quay cuồng sung sướng, nắm các đồng tiền rồi ném lên cao. Sau đó nhạc tắt!

Lời dẫn: Và rồi que diêm thứ nhất vụt tắt.

Em bé ngất nằm lăn ra sàn.

Lời dẫn: Tất cả tiền trước mắt đột nhiên biến mất, xung quanh em còn lại toàn tiền đô la âm phủ, trên tay em chỉ còn lại sợi xích sắt to chà bá. Em giật mình chột nhốt, thì ra hôm trước người ta cúng rằm còn sót lại vài tờ! Còn dây xích đây nghe nói của con chó béc nhà hàng xóm mới bị câu trộm đem qua. Em ngồi em khóc.

Em bé buồn sâu, khóc lóc! Sau đó bò lê dần đến chiếc ba lô tìm 2 que diêm còn lại.

Lời dẫn: Sau một hồi đắn đo suy nghĩ, em quyết định đốt que diêm thứ hai.

Em bé cầm que diêm đi tới giữa sân khấu, giơ náck lên và quẹt diêm.

Lời dẫn: Que diêm thứ hai bùng sáng, em ước em có thật nhiều quần áo đẹp, giày dép và đồ dùng hàng hiệu, em ước gì mình có điện thoại iphone 15, túi xách Louis Vuitton, đồng hồ Rolex, xé hộp Léch xù và mấy đồ chỉ có giới nhà giàu mới sử dụng thôi. Em thích lắm!

Khi dứt lời, nhạc nền sôi động nổi lên. Những người xung quanh đem lên sân khấu rất nhiều hàng hiệu: quần áo, túi xách, điện thoại iphone, trang sức, ...

Lời dẫn: Và rồi kìa, xung quanh em bao nhiêu là hàng hiệu.

Tất cả nhân vật mang hàng hiệu ra đều đi một vòng quanh em bé mời chào nhưng không đưa cho em, sau đó xếp một hàng ở phía dưới em.

Sau đó nhạc tắt, mọi người đi xuống.

Lời dẫn: Que diêm thứ hai cũng vụt tắt. Em chỉ còn lại một que diêm cuối cùng.

Em bé đi đến chỗ ba lô, tìm que diêm cuối cùng, sau đó mang ra giữa sân khấu, ngồi ôm mặt suy tư.

Lời dẫn: Em chỉ còn lại duy nhất một que diêm thôi, em đắn đo suy nghĩ xem sẽ ước gì đây:

Giọng em bé: A, ước gì mụ di ghẻ không còn trên đời. À không được, như thế ác quá!

A! Ước gì bố không uống rượu và không đánh mình nữa. Mà cũng không được, hôm nay bố không đánh hôm sau bố lại đánh tiếp cho mà coi. Ước gì đây các bạn ơi!

Suy nghĩ một hồi lâu, em quyết định đốt que diêm thứ ba.

Em bé quẹt que diêm thứ ba vào mông.

Lời dẫn: Que diêm thứ ba bùng sáng, em ước em sẽ hóa thân thành nàng công chúa trong chuyện cổ tích, và có chàng hoàng tử thật đẹp trai cùng em nhảy điệu nhảy tình yêu. Ôi! Lãng mạn làm sao!

Trong lúc đó, có 1 người đóng vai chàng hoàng tử + đội vệ binh tiến lên sân khấu, trong lúc hoàng tử và đoàn tùy tùng đi vào biểu diễn một hàng trên sân khấu, em thay váy trắng thành công chúa.

Lời dẫn: Ôi có chàng hoàng tử đến thật, chàng hoàng tử trong mơ của em. Tuyệt quá! nhưng có lẽ do thời tiết mà chàng hoàng tử này không được như em tưởng tượng cho lắm, mặt theo đầu đinh, nốt ruồi to chà bá, nhưng không sao, thế cũng được rồi, có còn hơn không!

Và chàng hoàng tử đã mời em nhảy một điệu nhảy mà em mơ ước từ lâu.

Em bé và chàng trai khiêu vũ, 2 chàng trai còn lại cũng khiêu vũ. Đang khiêu vũ thì nhạc tắt, 3 chàng hoàng tử cũng đi xuống sân khấu.

Lời dẫn: Em đang say sưa thì chàng hoàng tử mặt sẹo của em tự dưng biến mất. Những que diêm tắt, ước mơ nhỏ bé cũng tan biến, bỏ mặc em một mình cô đơn trong đêm đen lạnh vắng.

Áo không đủ ấm, cơm không đủ ăn, phải chống trời lại cái lạnh lẽo đang bủa vây tứ bề, cái lạnh của người qua đường, cái lạnh của thời tiết, cái lạnh của dòng người qua đường, cái lạnh của tình cảm cha con và trên hết là cái lạnh của tình người.

Em nghĩ lại các điều ước của mình sao quá tầm thường và vô vị. Em quyết định đốt tất cả những que diêm còn lại trong túi và ước những điều ước cuối cùng.

Trong lúc đó, nhạc nền cô bé bán diêm, em bé lục lọi trong túi những que diêm còn lại và đốt

Lời dẫn: Em ước, mong sao trên đời này không có những mảnh đời bất hạnh như em, và em sẽ được may mắn lên Thiên Đường.

Em bé ngất lịm trên sân khấu, lúc đó nhạc cuối nổi lên, dàn thiên thần đi ra và múa xung quanh xác em. Các thiên thần múa hàng ngang để che phía sau em thay đồ thành thiên thần. Sau đó ra múa cùng dàn thiên thần.

Trong cuộc sống còn quá nhiều điều bất hạnh, và hằng ngày chúng ta thờ ơ bỏ mặc những mảnh đời bất hạnh, đau khổ và chỉ vun vén cho hạnh phúc của riêng mình.

Phải chăng chúng ta đang quá ích kỷ và vô tâm. Ước mong sao mỗi người chúng ta luôn biết cảm thông với những đau khổ của anh em mình, biết quan tâm đến những nhu cầu tối thiểu và phần nào lấp lấp những thiếu thốn của trong cuộc sống họ, để cuộc sống chúng ta tràn đầy tình thương và hạnh phúc.

Và một ngày nào đó, tất cả chúng ta đều được lên Thiên Đường.

Em bé: Chào mọi người, em lên thiên đường trước đây ạ! Ở lại zui zẻ nha!